

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף פה ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
 הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
 ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוּתָהּ
 שְׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
 וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
 וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
 הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
 סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
 שַׁבַּת כְּתוּב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
 יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
 שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
 בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
 מֵאוּתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
 וְצָרִיךְ אָדָם לְשִׂמְחָה בְּסֵעוּדָתוֹ
 וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוּ,
 שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
 הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
 הִיא שְׁלֵמָה וְלֹא שֶׁל עַמִּים
 עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת. וּמִשּׁוֹם כֵּן אָמַר,
 (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוּ
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב
 (ישעיה נח) אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְהִיא
 שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבָדִינוּ,
 וְסֵעוּדָתָא דִּילִיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
 דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר גֵּשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְּאֵינוֹן
 סֵעוּדָתִי מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֶרַעַא קַדִּישָׁא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מִהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאֵינוֹן מִהֵיכְלָא
 דְּמַלְכָּא, דְּאֵינוֹן בְּנֵי מִהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְּגִימוֹתָא לְעִילָא,

וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרְאֵה אֵת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וְשֹׁאֵינוּ מִזְרַע
קְדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹתְנִים
עָלָיו חֵמֶר שֶׁל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים
- דִּין הַגִּיהֶנֶם וְכוּ'.

וּבֹא רְאֵה, בְּכֹל שְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים צָרִיף אָדָם
לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת הָעֲנָנִים,
וְאִם הוּא שְׂמֵחַ לְבָדוֹ וְלֹא
נוֹתֵן לְעֲנָנִים - עֲנֹשׁוּ רַב,
שֶׁהָרִי לְבָדוֹ שְׂמֵחַ, וְלֹא נוֹתֵן
שְׂמֵחָה לְאַחֵר. עָלָיו כָּתוּב
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל
פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִם הוּא
שְׂמֵחַ בְּשַׁבָּת, אֵף עַל גֵּב
שֶׁלֹּא נוֹתֵן לְאַחֵר - לֹא
נוֹתְנִים עָלָיו עֲנֹשׁ כְּבִשְׂאֵר
הַזְּמַנִּים וְהַחֲגִים, שְׂכָתוּב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. אָמַר פָּרַשׁ
חֲגִיכֶם, וְלֹא פָּרַשׁ שַׁבָּתְכֶם.
וְכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם
וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ
שַׁבָּת לֹא אָמַר.

וּמִשׁוּם כֶּף כְּתוּב בֵּינִי וּבֵין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם שְׂכָל
הָאֱמוּנָה נִמְצְאָה בְּשַׁבָּת,
נוֹתְנִים לְאָדָם נְשִׂמָה אַחֲרָת,
נְשִׂמָה עֲלִיוֹנָה, נְשִׂמָה שְׂכָל
הַשְּׁלֵמוֹת בָּהּ, כְּדָגְמַת הָעוֹלָם

הַבָּא. וּמִשׁוּם כֶּף נִקְרְאָה שַׁבָּת. מַה זֶה שַׁבָּת? שֵׁם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֵׁם שֶׁהוּא שְׁלֵם
מִכָּל צַדְדָיו.

וְאַחֲזִי גְרָמִיָּה דִלְאוּ מִבְּנֵי מַלְכָּא עֲלָאָה הוּא,
דִלְאוּ מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמַלְכָּא הוּא דִלְאוּ מִזְרַעָא
קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הוּא. וַיְהִינּוּ עָלֶיהָ חוֹמְרָא
דְתַלְתַּת מְלִין, דִּינָא דְגִיהֶנֶם וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלְהוּ שְׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, בְּעֵי בַר נֶשׁ
לְחַדִּי, וְלִמְחַדִּי לְמַסְכְּנִי. וְאִי הוּא חַדִּי
בְּלַחֲזוּדִי, וְלֹא יְהִיב לְמַסְכְּנִי, עוֹנֵשִׂיָּה סָגִי, דְהָא
בְּלַחֲזוּדִי חַדִּי, וְלֹא יְהִיב חֲדוֹ לְאַחֲרָא. עָלֶיהָ כְּתִיב,
(מִלֵּאכִי ב) וְזִרְתִּי פָּרַשׁ עַל פְּנֵיכֶם פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. וְאִי
אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חַדִּי, אֵף עַל גֵּב דִלְאוּ יְהִיב לְאַחֲרָא,
לֹא יְהִיב עָלֶיהָ עוֹנֵשִׂא, כְּשִׂאֵר זְמַנִּין וְחֲזִין, דְכְּתִיב
פָּרַשׁ חֲגִיכֶם. פָּרַשׁ חֲגִיכֶם קָא־מַר, וְלֹא פָּרַשׁ
שַׁבָּתְכֶם. וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה א) חֲדָשִׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שִׁנְאַה
נִפְשִׁי. וְאֵלּוּ שַׁבָּת לֹא קָא־מַר.

וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשׁוּם
דְּכָל מְהִימְנוּתָא אֲשַׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יְהִיב
לִיָּה לְבַר נֶשׁ נְשִׂמָתָא אַחֲרָא, נְשִׂמָתָא עֲלָאָה,
נְשִׂמָתָא דְכָל שְׁלִימוֹ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וּבְגִינֵי כֶף אֲקָרִי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׂמָא דְקוּדְשָׁא
כְּרִיף הוּא. שְׂמָא דְאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל סְטְרוּי.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. אוי לאדם שלא משלים את שמחה המלך הקדוש. ומהי שמחתו? אלו שלש הסעודות של האמונה, סעודות שאברהם יצחק ויעקב כלולים בהם, וכלם שמחה על שמחה, אמונה שלמה מכל צדדיו.

שנינו, ביום הזה מתעטרים האבות, וכל הבנים יונקים, מה שאין פן בכל שאר החגים והזמנים. ביום הזה רשעי הגיהנם נחים. ביום הזה כל הדינים נכפים ולא מתעוררים בעולם. ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסי, ודאי כף הוא. ווי ליה לבר נש, דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא. ומאן חדוותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרן אבהו, וכל בניו ינקין, מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם גייחין. בהדין יומא, כל דינין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין.

ביום הזה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 376)

י) מי שלא ראה השמחה שיש בל"ג בעמר במרון, לא ראה שמחה וחיית מימיו והקולות והתפללות אינם פוסקים באלו הימים והלילות אף רגע, וכל הזמן הזה בחצר מחוץ לציון הקדוש, השמחה והחידה וההילולא אין לשער ולהעריך כלל, שמחה כזו אין דגמתה, והכלי זמר מנגנין מיום ערב ל"ג בצהרים ועוד קדם, עד ליל אחר ל"ג בעמר בלי הפסק רגע, וכן הרקוד אינו נפסק אף רגע, ובפרט בעת ההדלקה על הגג, אין לשער השמחה, ממש מי שלא ראה השמחה הזו, לא ראה שמחה וחיית מימיו.

יא) כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסר נפשו לראות ולהשתתף להיות בל"ג בעמר במרון

מה נאמר ומה נדבר, כדאי לכסף ולהשתוקק ולהטריח כל ימיו, ולמסר נפשו לראות ולהשתתף בזה, מבפנים בכיות ותשובות והתעוררות, שאף ביום כפור לא נשמע בשום מקום כזאת, ומבחוץ שמחות וחדוות ונגינות וזמירות ורקודין, שבשום חתנות ושמחות של מלכים לא נשמע ולא נראה כזאת, אשרינו מה טוב חלקנו באשר זכינו לזה.

יב) המקום של הרשב"י זכרנו לברכה מלמד בנסים למעלה מהטבע ו גם המקום שם מלמד בנסים למעלה מהטבע, כי כמה נסים ומופתים ראינו בעינינו, מלבד מה ששמענו מאבותינו ואבות אבותינו שספרו לנו.

יג) המקום שם הוא למעלה מהמקום, והזמן שם הוא למעלה מהזמן ממש המקום הזה הוא בחינת למעלה מהמקום, והזמן שם למעלה מהזמן.

יד) אשרי הזוכה לבוא לשם תמיד, ומכל שפן בערב ל"ג בעמר ול"ג בעמר אשרי הזוכה לבוא לשם תמיד, ומכל שפן בערב ל"ג בעמר ול"ג בעמר.